

indtil 150 Skolebørn, hvor man vil slippe med 100 Kr. til Løntillæg til Læreren og 25 Kr. til Løntillæg til en Forskolelærerinde, saa at hele Udgiftsforøgelsen ikke bliver mere end 125 Kr. For Købstæderne derimod bliver det en ret kostbar Reform. De komme nu til at udrede betydelig større Lærerindelønninger, end de have haft tidligere. Medens de tidligere have udredet en Grundløn til Lærerinderne op til 1,000 Kr., komme de nu til at udrede op til 1,400—1,500 Kr., alt efter den Skala, man har i den paagældende Købstad. Altsaa, Lærerindelønningerne stige for Købstæderne med 400 til 500 Kr. Ved de Ændringsforslag, der ere vedtagne ved anden Behandling, ville ogsaa Lærerlønningerne medføre betydelige Udgifter for Kommunerne, saa at de skulle udrede en Grundløn til Lærerne op til 1,500—1,600 Kr.

Vi have nu fra Socialdemokratiets Side stillet et Ændringsforslag, som tilsigter at ligestille Købstad- og Landkommuner. Ved anden Behandling blev det vedtaget, at Statskassen skal udrede Halvdelen af de forhøjede Lønninger til Lærerne derude, og nu foreslaa vi, at det samme skal være Tilfældet for Købstæderne, saa at Statskassen ogsaa udreder Halvdelen af de forøgede Byrder, der paalægges dem ved denne Lov. Det er et Ændringsforslag, der stiller Land og By lige med hinanden, og det forekommer mig, at naar Talen er om at udrede Tilskud af Statskassen, Folkets fælles Kasse, have Købstæderne Ret til at kræve, at de komme til at nyde de samme Goder, som man tiltænker Landkommunerne. Jeg har desværre ikke noget Haab om, at det skal lykkes at gennemføre denne Ændring, jeg ved jo, hvorledes dette høje Ting er sammensat, at det er Landboerne, som danne et stærkt Flertal, og hvor det drejer sig om Landbointeresser, ere alle Partifarver slettede ud, der kan man godt enes. Der kan man enes om at skaffe saa mange Fordele til Landkommunerne som muligt. Hvor det derimod drejer sig om Købstæderne — ja, der kan man ogsaa enes, men om at stemme de Krav ned, der stilles fra deres Side.

Jeg har saa meget mindre Grund til at tro, at det skulde kunne lykkes at gennemføre denne retfærdige Ændring ved denne Behandling, som man ser, at Købstædernes egne Repræsentanter gaa mod dette Forslag. Jeg tænker her paa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), der er valgt som særlig Købstadrepræsentant,

som tilhørende et Parti, der altid har sagt, at det var Købstædernes Interesser, som det særlig vilde varetage, og som det særlig følte sig kaldet til at repræsentere. Nu ser man, at det ærede Medlem svigter det, som ellers skulde være noget af det, Højre stod fast paa, og vi se, hvorledes han ikke alene ikke vil være med til at stille Forslag om at lette Købstædernes Udgifter til Skolevæsenet, men endog gaar over til Landborepræsentanterne, og at hans Hovedopgave er først og fremmest at lette Landkommunerne, saa faar det gaa med Købstadkommunerne, som det bedst kan, deres Interesser lader han i Stikken.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Forslaget vedrørende Skolernes Renholdelse. Det vil erindres, at der fra Socialdemokratiets Side var stillet et Ændringsforslag til anden Behandling, som gik ud paa, at Lærerne skulde have mindst 100 Kr. for at paatage sig dette Arbejde for det første Klasseværelse og dernæst 50 Kr. for hvert af de øvrige Rum, han skulde renholde. Dette Forslag blev forkastet. Man syntes, at den Betaling, vi havde foreslaaet, var for flot. Det kunde ikke gaa an at give Lærerne det. Og man fik saa med den sædvanlige Sparsommelighed og Knebenhed fra Flertallets Side sat det ned, saa de kun skulde have 75 Kr. for det første Værelse og 50 Kr. for de følgende. Siden de Herrer have vedtaget dette, har jeg modtaget en Række Breve rundt om fra Landets forskellige Egne fra Lærere, hvori de i høj Grad beklage sig over det, som det ærede Flertal her har vedtaget. Det vil betyde, at mange Lærere ville komme i en betydelig personlig Udgift til Skolernes Renholdelse. Det er for mig opgivet, at der i Øjeblikket betales ude paa Landet halvandet Hundrede Kroner for at rengøre et Skolelokale, og nu siger man, at Læreren skal gøre det for 75 Kr. Det vil altsaa sige, at det, som Kommunerne nu allerede vanskeligt kunne faa udført for halvandet Hundrede Kroner, paalægger man uden videre Læreren at gøre for 75 Kr.

Der er en Lærer, der bl. a. har skrevet til mig, at han har budt sin Pige en Løn af 200 Kr. for at renholde Skolen. Men hun sagde Nej. Hendes Løn var tidligere 144 Kr., og nu vilde han sætte den op til 200 Kr. Og saaledes vil det komme til at gaa i mangfoldige Tilfælde. Vi maa jo huske paa, at dette er et Arbejde, der begynder Kl. 4—5 om Eftermiddagen paa den Tid, hvor Tjenestepigerne i den Slags Huse pleje at være omtrent færdige med